

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 51

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 ianuarie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.543 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției	2–3
Decizia nr. 1.551 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă	3–4
Decizia nr. 1.609 din 26 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 și art. 215 ¹ din Codul penal.....	4–5
Decizia nr. 1.648 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (3) și (5) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local	6–7
Decizia nr. 1.652 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 ¹ lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.....	8–9
Decizia nr. 1.656 bis din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și ale art. 164 din Codul de procedură civilă	9–11
Decizia nr. 1.657 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 din Codul familiei	11–12
Decizia nr. 1.695 din 17 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică	12–13
Decizia nr. 1.696 din 17 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30–35 din Decretul nr. 32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice.....	14–15
Decizia nr. 1.704 din 17 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 966 și art. 968 din Codul civil	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.543

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Ioan Vida — președinte
 Acsinte Gaspar — judecător
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Gioni Popa Gavrilovici în Dosarul nr. 5.536/110/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă, minori și familie, conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.536/110/2007, **Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, minori și familie, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției**, excepție ridicată de Gioni Popa Gavrilovici într-o cauză având ca obiect drepturi bănești

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât omit să prevadă acordarea sporului de fidelitate și asistenților judiciari.

Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, minori și familie, conflicte de muncă și asigurări sociale și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 9 martie 2007, cu următorul cuprins:

„(1) *Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți beneficiază, în raport cu vechimea numai în funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție sau de personal asimilat judecătorilor și procurorilor, de o majorare a indemnizației stabilite potrivit art. 3 alin. (1), calculată în procente la indemnizația de încadrare brută lunară, după cum urmează:*

- de la 3 la 5 ani — 10%;
- de la 5 la 10 ani — 15%;
- de la 10 la 15 ani — 20%;
- de la 15 la 20 de ani — 25%;
- peste 20 de ani — 30%.

(2) *Indemnizația de încadrare majorată potrivit alin. (1) se acordă de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea numai în funcțiile prevăzute la alin. (1) și constituie indemnizația de încadrare brută lunară.*

(3) *Indemnizația de încadrare majorată potrivit alin. (1) se ia în calcul la stabilirea pensiilor și a altor drepturi de asigurări sociale, la stabilirea, recalcularea și actualizarea pensiei de serviciu, precum și a oricăror alte drepturi ce se determină pe baza veniturilor salariale.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la prevederile art. 7 și art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 7 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 4 din Carta socială europeană, revizuită.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, din motivarea acesteia, reiese că autorul dorește o completare a textului de lege criticat, în sensul cuprinderii și a

asistenților judiciari în categoria celor care beneficiază de o majorare a indemnizației de încadrare brută lunară, alături de judecători, procurori, personalul asimilat acestora și magistrați-asistenți.

Or, Curtea constată că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Gioni Popa Gavrilovici în Dosarul nr. 5.536/110/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă, minori și familie, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.551

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Navigator” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 7.044/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.044/30/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Navigator” — S.R.L. din

actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Timișoara într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece condiționează admisibilitatea contestației în anulare de aprecierea subiectivă a judecătorului asupra existenței erorilor materiale sau a omisiunilor de judecată și limitează motivele pentru care poate fi exercitată și obiectul contestației în anulare, cale de atac ce nu se poate formula decât împotriva hotărârilor instanțelor de recurs.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 318 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 318 din Codul de procedură civilă, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 387 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004, s-a reținut că dispozițiile art. 318 din Codul de procedură civilă reglementează contestația în anulare specială, care este o cale de atac extraordinară, ce se poate exercita în cazurile limitativ prevăzute de lege numai împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de recurs. Așa cum rezultă în mod univoc din textul de lege criticat, calea procedurală a contestației în anulare specială poate fi utilizată de părțile care au participat la soluționarea recursului și este limitată la cazurile în care dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau al omisiunii instanței de a cerceta vreunul dintre motivele de modificare sau de casare invocate de recurent. În ceea ce privește obiectul contestației în anulare specială, acesta este format dintr-o singură categorie de

hotărâri, respectiv doar hotărârile pronunțate de instanțele de recurs.

Prin aceeași decizie Curtea a mai constatat că pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi a cetățenilor nu poate fi reținută, deoarece reglementarea este aplicabilă în cazul tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de ipoteza normei, fără nicio distincție, și anume părților care au participat la soluționarea recursului a cărui dezlegare este rezultatul unei greșeli materiale sau al omisiunii instanței de a cerceta vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.

Textul de lege criticat nu încalcă nici prevederile art. 21 din Constituție, întrucât, potrivit jurisprudenței constante a instanței constituționale, dacă legiuitorul este suveran în a reglementa diferit în situații diferite accesul la o cale ordinară de atac, fără ca prin aceasta să fie afectat liberul acces la justiție, a fortiori o atare concluzie se impune atunci când în discuție este accesul la o cale extraordinară de atac, care, prin definiție, are caracter de excepție și deci poate fi valorificată numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, în caz contrar existând riscul producerii unor perturbări majore ale stabilității și securității raporturilor juridice.

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, precum și art. 129, care prevede că împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin decizia menționată, cât și considerentele acesteia sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Navigator” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 7.044/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.609

din 26 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 și art. 215¹ din Codul penal

Ioan Vida	— președinte	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător	Marinela Mincă	— procuror
Petre Lăzăroiu	— judecător	Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent
Ion Predescu	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 și 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Alexandru Crișan în Dosarul nr. 3.211/190/2005 al Judecătoria Bistrița.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca fiind inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece se solicită completarea textelor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.211/190/2005, **Judecătoria Bistrița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 și art. 215¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Alexandru Crișan într-o cauză privind săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune și de delapidare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece, definind într-un sens prea larg noțiunea de funcționar, fac posibilă tragerea la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare a administratorului unei societăți comerciale care este și unicul acționar al acesteia, adică proprietar al bunurilor societății comerciale. Prin urmare, textele de lege criticate nu exclud din categoria subiecților activi ai infracțiunii de delapidare persoanele care săvârșesc fapta în legătură cu o persoană juridică ai cărei unici acționari sau asociați sunt.

Judecătoria Bistrița și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 147 și art. 215¹ din Codul penal, având următorul cuprins:

— Art. 147: „*Prin «funcționar public» se înțelege orice persoană care exercită permanent sau temporar, cu orice titlu, indiferent cum a fost investită, o însărcinare de orice natură, retribuită sau nu, în serviciul unei unități dintre cele la care se referă art. 145.*

Prin «funcționar» se înțelege persoana menționată în alin. 1, precum și orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat.”;

— Art. 215¹: „*Însușirea, folosirea sau traficul, de către un funcționar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 15 ani.*

În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra dispozițiilor criticate din Codul penal, constatând că acestea nu contravin prevederilor constituționale, de exemplu, prin Decizia nr. 707 din 19 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 5 decembrie 2006.

În cauza de față însă autorul excepției de neconstituționalitate critică textele de lege din Codul penal, deoarece acestea nu exclud din categoria subiecților activi ai infracțiunii de delapidare persoanele care săvârșesc fapta în legătură cu o persoană juridică ai cărei unici acționari sau asociați sunt.

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 și art. 215¹ din Codul penal, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 147 și art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Alexandru Crișan în Dosarul nr. 3.211/190/2005 al Judecătoria Bistrița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.648

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (3) și (5) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (3) și (5) și ale art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, excepție ridicată de Valentin Popa Iustin în Dosarul nr. 4.096/111/2008 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.096/111/2008, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (3) și (5) și art. 15 din Legea nr. 189/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local.** Excepția a fost ridicată de Valentin Popa Iustin într-o acțiune civilă având ca obiect exproprierea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile art. 15 din Legea nr. 198/2004 contravin atât dispozițiilor art. 44 din Constituție, cât și prevederilor art. 21 și 24 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică. Totodată, arată că prevederile criticate încalcă și dispozițiile art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, de vreme ce „executivul” se substituie puterii judecătorești în realizarea exproprierii. De asemenea, consideră că textul de lege creează discriminări între cetățenii cărora li se aplică, față de cetățenii care au beneficiat de prevederile Legii nr. 33/1994. În fine, susține și contrarietatea prevederilor art. 9 alin. (3) și (5) din Legea nr. 198/2004 în raport

cu dispozițiile constituționale privind dreptul de proprietate privată.

Tribunalul Bihor — Secția civilă apreciază că textele de lege criticate sunt conforme cu dispozițiile constituționale invocate, întrucât acestea reglementează transferul din proprietatea privată în proprietatea publică a statului doar după o dreaptă și prealabilă despăgubire, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (3). Totodată, prevederile art. 9 alin. (3) și (5) asigură operativitatea exproprierii și plății de către expropriator a despăgubirilor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale. Totodată, consideră că dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 alin. (3) și (5) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 31 mai 2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 184/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 31 octombrie 2008, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 5 ianuarie 2009, având următorul conținut:

— Art. 9 alin. (3): „*Acțiunea formulată în conformitate cu prevederile prezentului articol se soluționează potrivit dispozițiilor art. 21—27 din Legea nr. 33/1994 privind*

exproprierea pentru cauză de utilitate publică, în ceea ce privește stabilirea despăgubirii.”;

— Art. 9 alin. (5): „Atât procedura de expropriere, cât și lucrările de utilitate publică privind drumurile care fac obiectul prezentei legi nu pot fi suspendate sau sistate la cererea vreunei persoane care invocă existența unor litigii privind posesia ori proprietatea imobilului expropriat.”;

— Art. 15: „Transferul imobilelor din proprietatea privată în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea expropriatorului operează de drept la data plății despăgubirilor pentru expropriere sau, după caz, la data consemnării acestora, în condițiile prezentei legi.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la separația și echilibrul puterilor în stat, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 910 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 22 iulie 2009, a reținut constituționalitatea Legii nr. 198/2004, în ansamblul său, în raport cu dispozițiile constituționale ale art. 44.

Curtea a reținut că prevederile Legii nr. 198/2004, astfel cum au fost modificate, stabilesc cadrul juridic pentru luarea unor măsuri de pregătire prealabilă a executării lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local prevăzute la art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor. Astfel, drumurile de interes național sunt considerate, potrivit legii, de importanță strategică și de securitate națională, iar lucrările de construcție de drumuri de interes național, județean și local sunt declarate ca fiind de utilitate publică. Totodată, Guvernul sau autoritatea publică locală competentă aprobă prin hotărâre indicatorii tehnico-economici, amplasamentul lucrării, sursa de finanțare, suma globală a despăgubirilor estimată de către expropriator pe baza unui raport de evaluare și termenul în care aceasta se virează într-un cont deschis pe numele expropriatorului. Atât amplasamentul lucrării, cât și hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirilor se aduc la cunoștință publică, precum și a solicitantului, prin afișarea la sediul consiliului local

și pe pagina proprie de internet a expropriatorului și, respectiv, prin comunicare.

Totodată, suma globală estimată a despăgubirilor poate fi suplimentată, prin hotărâre a Guvernului sau a autorității administrației publice locale competente, după caz, în condițiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 198/2004.

De asemenea, expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii consemnate în condițiile prevăzute de lege se poate adresa instanței judecătorești competente în termen de 30 de zile de la data la care i-a fost comunicată hotărârea.

În aceste condiții, Curtea a constatat că Legea nr. 198/2004, în ansamblul său, conține dispoziții care asigură cadrul legal privind procedura de expropriere și stabilire a despăgubirilor, apărarea dreptului de proprietate și a dreptului de a contesta, pe cale judiciară, cuantumul despăgubirilor, în acord cu dispozițiile constituționale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că o privare de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească o cauză de utilitate publică, să fie conformă normelor de drept intern și să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat (*Cauza James și alții împotriva Marii Britanii*, 1986).

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

De asemenea, Curtea constată că normele legale criticate nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, astfel încât susținerea pretinsului lor caracter discriminatoriu este lipsită de temei și nu poate fi primită. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 1 alin. (4), Curtea constată că acestea se referă la separarea și echilibrul puterilor în stat, neavând nicio incidență în cauză.

Invocarea prevederilor art. 21 și 24 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză publică nu poate fi primită, deoarece controlul constituționalității prevederilor legale are loc numai prin raportare la norme constituționale sau cuprinse în convenții și tratate la care România este parte, și nu la alte dispoziții sau acte normative din legislația internă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (3) și (5) și art. 15 din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, excepție ridicată de Valentin Popa Iustin în Dosarul nr. 4.096/111/2008 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.652

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15¹ lit. b)
din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Mihaela Ionescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15¹ lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Asociația Națională a Internet Service Providerilor din România (A.N.I.S.P.) în Dosarul nr. IC11/22/2009 al Completului de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

La apelul nominal se prezintă Alexandru Roată-Palade, apărătorul Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR — ADA) din București, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Apărătorul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât motivele de neconstituționalitate privesc aplicarea textelor de lege criticate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, apreciind că sesizarea Curții Constituționale de către Completul de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nu este legală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. IC11/22/2009, **Completul de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15¹ lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.** Excepția a fost ridicată de Asociația Națională a Internet Service Providerilor din România (A.N.I.S.P.) într-o cauză civilă având ca obiect drepturi de autor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că sintagma „cu excepția rețelelor de calculatoare”, din textul de lege criticat, încalcă Directiva 2007/65/CE, deși aceasta are aplicabilitate directă de la data intrării ei în vigoare, respectiv din ziua următoare publicării ei în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, prin aceasta fiind contrară și dispozițiilor constituționale ale art. 148 alin. (2) și (4). Susține, de asemenea, că „neaplicarea legii naționale contrare se impune tuturor autorităților naționale competente, inclusiv Curții Constituționale”.

Completul de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că

directiva creează obligația de armonizare a legii naționale cu dreptul comunitar, obligație aflată în sarcina legiuitorului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece completul de arbitraj constituit în baza Legii nr. 8/1996 nu se încadrează nici în categoria instanțelor judecătorești și nici în aceea a arbitrajului comercial. Pe fond, cât privește motivele de neconstituționalitate a prevederilor art. 15¹ lit. b) din Legea nr. 8/1996, apreciază că acestea sunt neîntemeiate. Astfel, arată că „directivele impun rezultate și lasă, în principiu, destinatarilor lor competența în ceea ce privește forma și mijloacele pentru a le atinge în termenele fixate.”

Avocatul Poporului apreciază că este necesar ca instanța de contencios constituțional să stabilească dacă poate fi sesizată legal, pe calea excepției de neconstituționalitate, de către completul de arbitraj instituit potrivit art. 131² alin. (4) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 15¹ lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, cu modificările ulterioare, având următorul conținut:

„În sensul prezentei legi, prin radiodifuzare se înțelege: [...]

b) transmiterea unei opere sau a reprezentării acesteia, prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar, cu excepția rețelelor de calculatoare, în scopul recepționării ei de către public.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția, Curtea observă că, în speță, sesizarea acesteia s-a făcut de către Completul de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și deci urmează să decidă dacă sunt respectate cerințele art. 146 lit. d) din Constituție, potrivit cărora „Curtea Constituțională [...] hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate [...] ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial; [...]”.

În aplicarea acestei dispoziții constituționale, art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale se referă, de asemenea, în mod expres, la excepțiile ridicate în fața instanțelor judecătorești și de arbitraj

comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, stabilind condițiile în care Curtea poate fi sesizată. Astfel art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 prevede că instanța de contencios constituțional „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial [...]*”, iar sesizarea Curții se face de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care trebuie să cuprindă punctele de vedere ale părților și opinia instanței.

Cât privește Completul de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, Curtea reține că acesta este constituit potrivit prevederilor art. 131² din Legea nr. 8/1996 în cauze civile privind drepturi de autor și, de asemenea, că nu intră în categoria „*instanțelor judecătorești*”, care sunt expres și limitativ prevăzute în art. 2 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 151 lit. b) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Asociația Națională a Internet Service Providerilor din România (A.N.I.S.P.) în Dosarul nr. IC11/22/2009 al Completului de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.656 bis

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și ale art. 164 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul

nr. 2.487/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă și litigii de muncă.

În aceste condiții, Curtea reține că sfera instanțelor care pot sesiza instanța de contencios constituțional cu o excepție de neconstituționalitate ridicată în fața lor nu poate fi extinsă, aplicând, prin analogie, norme constituționale sau legale cu caracter special, care sunt de strictă interpretare. Este fără îndoială că atât Constituția, prin art. 146 lit. d), cât și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 recunosc numai „*instanțelor judecătorești și de arbitraj comercial*” dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate ridicate în fața lor.

Așa fiind, Curtea reține că sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate nu poate fi făcută, în mod legal, decât de una dintre instanțele judecătorești enumerate de lege, astfel încât se constată că, în prezenta cauză, Completul de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nu a sesizat legal Curtea Constituțională, excepția de neconstituționalitate urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

nr. 2.487/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă și litigii de muncă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că, față de aspectele examinate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.015/2009, în prezenta cauză nu au fost aduse elemente noi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 19 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.487/99/2009, **Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și**

art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 sunt de un formalism excesiv, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării drepturilor recunoscute de lege atât pentru angajat, cât și pentru angajator și să restrângă nejustificat dreptul la apărare al angajatorului, care este pus într-o situație de dezechilibru față de angajatul care are calitatea de reclamant. Autorul excepției invocă faptul că intervalul de timp dintre data primirii citației și data termenului de judecată este prea scurt pentru ca un angajator să își exercite dreptul la apărare și să se achite de sarcina probei care îi revine. De asemenea, faptul că prevederile art. 164 din Codul de procedură civilă lasă la aprecierea instanței posibilitatea conexării cauzelor și nu obligă la luarea unei astfel de măsuri, ceea ce ar conduce la o economie de timp și cheltuieli, precum și la o judecată unitară, este de natură să aducă atingere dreptului la apărare.

Astfel, dispozițiile legale atacate încalcă, în opinia autorului, și principiul efectivității juridice.

De asemenea, se mai susține că obligarea angajatorului de a suporta nelimitat întreaga sarcină a probei vine în contradicție cu normele constituționale ce configurează alcătuirea sistemului judiciar bazat pe egalitate de tratament, imparțialitate și echitate procesuală, determinându-l să realizeze o probațiune diabolică, mai mult decât împovărătoare, cu consecința suportării efectelor administrării unor probe speciale în interesul adversarilor procesuali, cum ar fi, cu titlu de exemplu — expertizele, care în cazul unor coparticipanți procesuali ajung la costuri uriașe, suportate de angajator.

Tribunalul Iași — Secția civilă și litigii de muncă apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 286 din Codul muncii: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.*

(3) *Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.*”;

— Art. 287 din Codul muncii: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”;

— Art. 288 din Codul muncii: „*Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.*”;

— Art. 74 din Legea nr. 168/1999: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.*

(3) *Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înaintea judecării.*”;

— Art. 75 din Legea nr. 168/1999: „*În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.*”;

— Art. 77 din Legea nr. 168/1999: „(1) *În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.*”

(2) *Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.*”;

— Art. 164 din Codul de procedură civilă: „*Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dănsese o strânsă legătură.*”

Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.

Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.

Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la acea instanță.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 privind înfăptuirea justiției din Constituție, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, prin raportare la art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție referitoare la raporturile dintre tratatele internaționale în materia drepturilor omului și dreptul intern.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Prin Decizia nr. 1.015 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, Curtea, pentru argumentele acolo expuse, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența în materie a Curții, soluția pronunțată prin decizia indicată, precum și considerentele ce au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în această cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, precum și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 2.487/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă și litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.657
din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 din Codul familiei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei, excepție ridicată de Vasile Enache în Dosarul nr. 2.998/192/2007 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.998/192/2007, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei**. Excepția a fost ridicată de Vasile Enache într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în contestarea recunoașterii paternității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 58 din Codul familiei „nu mai satisfac cerințele vieții cotidiene”, fiind „depășite de realitățile obiective”. Prin aceasta, „prevederile criticate, fiind lacunare și lipsite de fermitate, nu conferă drepturi egale cetățenilor care se află în ipostaze diferite în fața legii, dar pe care legea ar trebui să le ocrotească în mod egal, potrivit art. 16 din Constituție”. Totodată, consideră că i se îngreșește accesul

liber la justiție, prin faptul că în speță este vorba de un copil născut în timpul căsătoriei, în fapt mama acestuia având o relație extraconjugală, fapt ce a determinat respingerea de către prima instanță a acțiunii în contestarea recunoașterii de paternitate, ca fiind inadmisibilă.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, exprimându-și opinia cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Prin încheiere, instanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. 2 din Codul familiei. În realitate, așa cum rezultă din notele scrise ale autorului excepției, acesta critică prevederile art. 58 din Codul familiei.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 58 din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, având următorul conținut:

„*Recunoașterea care nu corespunde adevărului poate fi contestată de orice persoană interesată.*”

Dacă recunoașterea este contestată de mamă, de cel recunoscut sau de descendenții acestuia, dovada paternității este în sarcina autorului recunoașterii sau a moștenitorilor săi.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție. Totodată, se invocă și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția, Curtea observă că prevederile art. 58 din Codul familiei se referă la recunoașterea paternității copilului din afara căsătoriei, care poate fi contestată de orice persoană interesată. În cazul copiilor rezultați din căsătorie, aceștia

beneficiază de prezumția de paternitate reglementată în art. 53 din Codul familiei, potrivit căruia „copilul născut în timpul căsătoriei are ca tată pe soțul mamei”.

Totodată, analizând motivele de neconstituționalitate invocate, Curtea reține că autorul excepției solicită completarea textului de lege criticat, în sensul de a se reglementa posibilitatea contestării „recunoașterii copilului din căsătorie de către orice persoană”. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 din Codul familiei, excepție ridicată de Vasile Enache în Dosarul nr. 2.998/192/2007 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.695

din 17 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție ridicată de Cătălin Năstase în Dosarul nr. 41.848/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosar autorul excepției a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 41.848/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.** Excepția a fost ridicată de Cătălin Năstase într-o cauză civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile criticate limitează expertiza la valoarea de piață a imobilului din momentul efectuării acesteia. Totodată, arată că acest fapt determină inegalitatea cetățenilor, proprietari ai unor suprafețe de teren echivalente, expropriați pentru motiv de utilitate publică la un interval de timp nesemnificativ.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că situația învederată de către autor este una conjuncturală, determinată de prăbușirea pieței imobiliare, susținând astfel că despăgubirea ce s-ar calcula în acord cu art. 26 din Legea nr. 33/1994 ar fi mai mică decât cea la care s-a produs efectiv exproprierea. Prin urmare, critica exprimată de autorul excepției este axată pe nemulțumirea acestuia generată de modul concret de calculare a despăgubirii pe care expropriatorul trebuie să i-o

plătească, aspect care, în opinia instanței, nu intră în competența Curții Constituționale. Totodată, în ceea ce privește invocarea art. 44 alin. (3) din Constituție, arată că prevederile criticate asigură cadrul legal adecvat stabilirii despăgubirilor, în mod echitabil, în acord cu dispozițiile constituționale privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 iunie 1994, având următorul conținut: „Art. 26. — *Despăgubirea se compune din valoarea reală a imobilului și din prejudiciul cauzat proprietarului sau altor persoane îndreptățite.*

La calcularea cuantumului despăgubirilor, experții, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, la data întocmirii raportului de expertiză, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia.

Experții vor defalca despăgubirile convenite proprietarului de cele ce se cuvin titularilor de alte drepturi reale.

În cazul expropriării parțiale, dacă partea de imobil rămasă neexpropriată va dobândi un spor de valoare ca urmare a lucrărilor ce se vor realiza, experții, ținând seama de prevederile alineatului precedent, vor putea propune instanței o eventuală reducere numai a daunelor.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție ridicată de Cătălin Năstase în Dosarul nr. 41.848/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitiv și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 44 alin. (3) privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, prevederile de lege criticate reglementând cadrul legal pentru calcularea despăgubirilor în caz de expropriere pentru cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (3). Astfel, potrivit art. 25 din Legea nr. 33/1994, despăgubirea se stabilește de o comisie de experți, constituită de instanță, formată dintr-un expert numit de către aceasta, unul desemnat de expropriator și un al treilea din partea persoanelor ale căror bunuri sunt expropriate. Exproprierea are în vedere atât valoarea reală a imobilului, cât și prejudiciul cauzat proprietarului sau altor persoane îndreptățite. Pentru stabilirea valorii reale a imobilului se ține cont de valoarea de piață a unui imobil similar, la data întocmirii raportului de expertiză. Instanța de judecată va compara rezultatul expertizei cu oferta părților și va hotărî în așa fel încât despăgubirea să se situeze între o limită minimă dată de suma oferită de expropriator și o limită maximă, dată de suma solicitată de expropriat sau de altă persoană interesată.

Totodată, Curtea nu poate reține nici invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) din Constituție, de vreme ce, potrivit art. 21 din Legea nr. 33/1994, soluționarea cererilor privind exproprierea este dată în competența tribunalului județean sau a Tribunalului București în raza căruia este situat imobilul propus pentru expropriere. Întinderea competenței materiale a tribunalului este stabilită de art. 23 alin. 2 din Legea nr. 33/1994, potrivit căruia instanța va verifica dacă sunt îndeplinite toate condițiile cerute de lege pentru expropriere și va stabili cuantumul despăgubirilor. Hotărârea tribunalului este supusă căilor de atac prevăzute de lege.

De asemenea, Curtea reține că normele legale criticate nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, susținerea pretinsului său caracter discriminatoriu fiind lipsită de temei.

De altfel, în preambulul Legii nr. 33/1994 se arată că, în vederea realizării unor lucrări care servesc unor utilități publice și ținând seama de caracterul de excepție conferit de Constituția României și de Codul civil cedării prin expropriere a dreptului de proprietate privată, drept a cărui protecție se realizează, de altfel, prin garantarea și ocrotirea sa de către lege, în mod egal, indiferent de titular, s-a adoptat această lege, ce cuprinde dispoziții de natură să asigure atât cadrul legal adecvat procedurilor de expropriere și stabilire a despăgubirilor, cât și apărarea dreptului de proprietate privată.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.696

din 17 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30—35 din Decretul nr. 32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30—35 din Decretul nr. 32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, excepție ridicată de Gheorghe Andrei Ionescu în Dosarul nr. 9.148/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal răspunde apărătorul autorului excepției, avocatul Bănica Udrea, cu împuternicire la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Apărătorul autorului solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată că, în notele scrise, autorul excepției nu a precizat în ce constă încălcarea dispozițiilor constituționale invocate. Totodată, arată că măsura internării unei persoane este dispusă de către instanța de judecată cu avizul unui medic specialist.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.148/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30—35 din Decretul nr. 32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Andrei Ionescu într-o cauză având ca obiect punerea sub interdicție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției nu formulează critici din care să rezulte în ce constă contrarietatea față de prevederile constituționale menționate, ci doar invocă încălcarea acestora.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, de vreme ce instanța dispune numirea unui curator pentru protejarea intereselor persoanei care urmează a fi pusă sub interdicție și care are posibilitatea de a-și angaja un apărător și de a uza de toate mijloacele legale și procedurale totodată și prin participarea procurorului la ședința de judecată. De altfel, până la pronunțarea unei eventuale soluții de admitere a cererii de punere sub interdicție, persoana care urmează a fi pusă sub

interdicție poate exercita pe deplin dreptul său de proprietate sub aspectul tuturor prerogativelor sale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 30—35 din Decretul nr. 32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, publicat în Buletinul Oficial nr. 32 din 31 ianuarie 1954, având următorul conținut:

— Art. 30: „*Președintele instanței sesizată cu o cerere de punere sub interdicție va lua măsuri ca cererea, împreună cu înscrisurile anexate, să fie comunicate procurorului. Acesta va dispune efectuarea cercetărilor ce le va socoti necesare, va lua și părerea unei comisii de medici specialiști, iar dacă cel a cărui punere sub interdicție este cerută, se găsește internat într-o instituție sanitară, va lua și părerea medicului sub supravegherea căruia se află.*

Președintele instanței sesizează totodată autoritatea tutelară de la domiciliul celui a cărui punere sub interdicție este cerută, pentru a se face aplicarea dispozițiilor art. 146 din Codul familiei, referitoare la numirea curatorului.”;

— Art. 31: „*Luând concluziile procurorului, instanța tutelară va putea dispune internarea provizorie a celui a cărui punere sub interdicție este cerută, pe timp de cel mult șase săptămâni, dacă observarea mai îndelungată a stării lui mintale este necesară, potrivit avizului unui medic specialist, iar această observare nu se poate face în alt mod.”;*

— Art. 32: „*După ce primește rezultatul cercetărilor și avizul comisiei de medici specialiști, precum și, dacă va fi cazul, părerea medicului instituției sanitare, președintele va fixa termenul pentru judecata cererii, dispunând citarea părților. Cererea și toate înscrisurile depuse se vor comunica celui a cărui punere sub interdicție este cerută.”;*

— Art. 33: „*Judecata se va face ascultând concluziile procurorului.*

La termenul de judecată, instanța va asculta pe cel a cărui punere sub interdicție este cerută, pentru a constata starea sa mintală.

Dacă cel a cărui punere sub interdicție este cerută nu este în stare să se înfățișeze la instanță, el va fi ascultat, în prezența procurorului, la locul unde se află.”;

— Art. 34: „Prin îngrijirea instanței, hotărârea de punere sub interdicție, rămasă definitivă, se va publica în extras într-un ziar indicat de instanță.

Instanța judecătorească va comunica autorității tutelare, de la domiciliul celui a cărui punere sub interdicție este cerută, hotărârea dată asupra cererii de punere sub interdicție, pentru ca autoritatea tutelară să dispună ridicarea curatelei, dacă aceasta a fost instituită, iar în caz că instanța a hotărât punerea sub interdicție, să dispună numirea unui tutor.”;

— Art. 35: „Ridicarea interdicției se face cu aceeași procedură și publicitate, ca și pronunțarea ei.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) ce stabilește egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (1) și (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) care prevede dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției și ale art. 136 privind proprietatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30—35 din Decretul nr. 32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, excepție ridicată de Gheorghe Andrei Ionescu în Dosarul nr. 9.148/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.704

din 17 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 966 și art. 968 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 966 și art. 968 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mecanexim” — S.A. din Râmnicu

Examined excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în prezentul dosar, autorul excepției invocă neconstituționalitatea textelor de lege criticate, raportate la dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (1) și (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 53 ce prevede restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției și ale art. 136 privind proprietatea, fără să formuleze o motivare din care să rezulte în ce constă contrarietatea față de prevederile constituționale invocate.

Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, ca atare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

Vâlcea în Dosarul nr. 4.657/90/2007 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.657/90/2007, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 966 și art. 968 din Codul civil. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Mecanexim” — S.A. din Râmnicu Vâlcea într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în nulitate act juridic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate „instituie unele drepturi discriminatorii în favoarea unor categorii de persoane, aducând atingere normelor constituționale reglementate de art. 16 alin. (1) și (2) privitoare la egalitatea în drepturi”.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 587/2005.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului nu a comunicat punctul său de vedere în legătură cu excepția invocată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 966 și art. 968 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mecanexim” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 4.657/90/2007 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5948368437005